

نگرش شهروندان تهرانی به پیوند اعضا و اهدای عضو در مرگ مغزی، ۱۳۷۹

دکتر علیرضا ظهور^۱، مسعود بزرگمقام^۲

چکیده

زمینه و هدف: ضربه مغزی یکی از شایع ترین دلایل منجر به فوت در حوادث می باشد. در مرگ مغزی، بیمار فعالیت های قشر و ساقه مغز خود را از دست داده و احتمال بازگشت بطور مطلق وجود ندارد. سالانه بیش از ده هزار مرگ مغزی در اثر سوانح و تصادفات در کشور رخ می دهد و کمتر از ۱۰٪ آنان جزو اهدا کنندگان عضو می باشند. تعداد پیوند اعضا در ایران به دلیل کمبود اعضای اهدایی قابل پیوند، بسیار پایین تر از اروپا و آمریکا بوده است. این مطالعه به منظور بررسی نگرش شهروندان ۲۰ تا ۶۰ ساله تهرانی نسبت به اهدای عضو در مرگ مغزی انجام گرفت.

روش کار: مطالعه به صورت مقطعی (cross-sectional) در بهار سال ۱۳۷۹ انجام شد. برای جمع آوری داده ها از پرسشنامه تنظیمی و روش نمونه گیری چند مرحله ای استفاده گردید. در این پژوهش ۷۳۰ نفر (۳۸۴ زن و ۳۴۶ مرد) مورد بررسی قرار گرفتند. برای تجزیه و تحلیل داده ها از نرم افزار SPSS و آزمون های مجذور کای و تی استفاده گردید.

یافته ها: حدود ۴۴٪ افراد تحت بررسی بازگشت به حیات را در مرگ مغزی غیر ممکن دانسته اند که حدود ۹۳٪ از آنها با پیوند اعضا از افراد با مرگ مغزی موافق بودند. نتایج همچنین نشان داد که ۸۸٪ موافقین با پیوند اعضا، راضی به تکمیل و امضای فرم اهدای عضو بودند. رضایت دهندگان مهمترین دلایل خود را توجه به بعد انسانی و ثواب اخروی بیان داشتند.

نتیجه گیری: با توجه به نتایج به دست آمده از این پژوهش، آموزش به مردم در جهت افزایش آگاهی نسبت به مرگ مغزی و ایجاد نگرش مثبت در اهدای عضو ضروری به نظر می رسد. در ضمن تدوین قوانین منطبق با شرع مقدس اسلام در مورد مرگ مغزی، اهدای عضو و پیوند اعضا توصیه می گردد.

واژه های کلیدی: پیوند اعضا، اهدای عضو، مرگ مغزی